

Article

Non-Formal Education in Arab Local Authorities in Israel: Scope, Challenges, and Impact on the Younger Generation

Rami SAFFURI ¹

Citation: Saffuri R., (2024). Non-Formal Education in Arab Local Authorities in Israel: Scope, Challenges, and Impact on the Younger Generation. *Management Intercultural*, XXVI (53), 97-111.

Received: 24 November 2024

Revised: 16 December 2024

Published: 22 December 2024

Copyright: © 2024 by the authors. Published by SEA Open Research.

This article is an open access article distributed under the terms and conditions of the Creative Commons Attribution (CC BY) license (<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>).

Abstract: This paper focuses on the state of non-formal education in the local Arab authorities in Israel. Non-formal education encompasses a wide range of educational and developmental activities that take place outside the formal school system, including youth movements, after-school programs, community centers, and various civic and cultural initiatives. While the importance of non-formal education in promoting social inclusion, personal growth, and civic engagement is increasingly recognized, significant disparities persist between different population groups in Israel. The Arab society in Israel faces unique challenges in this domain, such as limited infrastructure, inadequate funding, cultural mismatches, and a shortage of trained professionals. These factors contribute to reduced access and participation in non-formal educational frameworks. Despite these obstacles, numerous grassroots initiatives and community-led programs have emerged within the Arab sector, aiming to empower youth and foster social change. Drawing on recent data, policy documents, and field-based examples, this paper reviews the structural gaps, identifies key barriers, and highlights the potential of non-formal education as a transformative tool for advancing equity and cohesion in a diverse society.

Keywords: Non-Formal Education, Arab Education in Israel, Arab Local Authority, Arab Society in Israel,

¹ Alexandru Ioan Cuza University of Iasi, Romania, The Doctoral School of Economics and Business Administration

Romanian translation

EDUCAȚIA NON-FORMALĂ ÎN AUTORITĂȚILE LOCALE ARABE DIN ISRAEL: AMPLOARE, PROVOCĂRI ȘI IMPACT ASUPRA TINEREI GENERAȚII

Rezumat

Această lucrare analizează starea educației non-formale în cadrul autorităților locale arabe din Israel. Educația non-formală cuprinde o varietate de activități educaționale și de dezvoltare care se desfășoară în afara sistemului școlar formal, incluzând mișcările de tineret, programele extracurriculare, centrele comunitare și diverse inițiative civice și culturale. Deși importanța educației non-formale în promovarea incluziunii sociale, a dezvoltării personale și a implicării civice este tot mai recunoscută, persistă inegalități semnificative între diferitele grupuri de populație din Israel. Societatea arabă din Israel se confruntă cu provocări unice în acest domeniu, precum infrastructura limitată, finanțarea inadecvată, nepotriviri culturale și lipsa de personal instruit. Aceste aspecte conduc la un acces redus și o participare limitată în cadrul structurilor educaționale non-formale. Cu toate acestea, au apărut numeroase inițiative comunitare de jos în sus, menite să ofere sprijin tinerilor și să promoveze schimbarea socială. Bazându-se pe date recente, această lucrare examinează deficiențele structurale, identifică barierele-cheie și evidențiază potențialul educației non-formale ca instrument transformator pentru promovarea echității și coeziunii într-o societate diversă.

Cuvinte-cheie: Educație non-formală, educația arabă în Israel, autoritate locală arabă, societatea arabă din Israel

INTRODUCERE

Educația non-formală: definiție, caracteristici și importanță

Nu există o definiție universal acceptată a educației non-formale, una dintre trăsăturile sale principale fiind flexibilitatea – în ceea ce privește granițele, structura și conținutul – care variază în funcție de contextul geografic și temporal (Mendel-Levi & Artzi, 2016). Conform UNESCO (n.d.), educația non-formală este „instituționalizată, intenționată și planificată de o autoritate educațională”, servind drept supliment, alternativă sau completare a

educației formale în cadrul procesului de învățare pe tot parcursul vieții.

De la mijlocul secolului XX, interesul pentru educația non-formală a crescut semnificativ, datorită avantajelor sale unice. Aceasta se desfășoară în afara mediilor formale de învățare – precum școlile – și este caracterizată printr-o atmosferă liberă, comunicare între egali și flexibilitate instituțională și curriculară. Învățarea se realizează prin acțiune, experiență și experimentare, iar interacțiunea cu situații reale facilitează dobândirea de abilități într-un mod natural (Haj-Yahya et al., 2021; Maagalim, n.d.; Cambridge Assessment, 2019).

Caracteristici principale ale educației non-formale

- Alegere liberă – participarea este voluntară;
- Învățare prin încercare și eroare – oferă oportunități de a experimenta, de a greși și de a învăța;
- Diversitate – o paletă largă de domenii de interes;
- Flexibilitate – în ceea ce privește timpul, locul și conținutul;
- Învățare personalizată – adaptată la nevoile și interesele cursantului;
- Accent pe abilități practice – cu aplicabilitate directă în viața reală;
- Învățare socială – prin interacțiune colaborativă cu ceilalți;
- Educație continuă – parte integrantă a învățării pe tot parcursul vieții.

Exemple de activități în cadrul educației non-formale includ: hobby-uri, mentorat, învățare online, excursii, ateliere și învățare independentă. Este un mod flexibil și plăcut de a învăța și de a te dezvolta în afara cadrelor educaționale tradiționale.

Această formă de educație contribuie esențial la dezvoltarea personală, socială și comunitară a individului. Participarea la astfel de activități sprijină dobândirea de abilități de viață esențiale, cum ar fi dezvoltarea abilităților de comunicare, încrederea în sine, independența personală, sentimentul de competență și oportunitățile de leadership. Această importanță este deosebit de relevantă în cazul copiilor și adolescenților aflați în situații de risc, al imigranților și al grupurilor minoritare – pentru care educația non-formală oferă spațiu pentru exprimare personală, apartenență și reușită individuală (Cambridge Assessment, 2019). În Israel, educația non-formală este o componentă integrantă a sistemului educațional și funcționează atât în interiorul, cât și în afara școlilor – prin mișcări de tineret, consilii ale elevilor, centre comunitare și diverse proiecte educaționale. În cadrul societății arabe din Israel, educația non-formală joacă un rol esențial în abordarea provocărilor specifice, oferind

adolescenților oportunitatea reală de a se dezvolta și de a depăși barierele sociale (Haj-Yahya et al., 2021).

Notă metodologică: Această lucrare utilizează termenul „educație non-formală”, în conformitate cu terminologia internațională care o diferențiază de învățarea informală, neplanificată (UNESCO, n.d.).

SCOPUL CERCETĂRII

Educația non-formală reprezintă o componentă importantă a sistemului educațional din Israel, în special în cadrul autorităților locale arabe. Acest articol examinează rolul educației non-formale în autoritățile locale din cadrul societății arabe din Israel, dar și în societatea arabă în ansamblu, concentrându-se pe provocările unice cu care se confruntă aceste autorități în furnizarea de soluții educaționale complementare pentru adolescenți. Lucrarea investighează factorii care influențează educația non-formală în cadrul sistemului educațional al societății arabe din Israel, modul în care condițiile sistemice, sociale și economice afectează capacitatea autorităților locale arabe de a dezvolta și de a implementa cadre educaționale non-formale, precum și impactul acestor cadre asupra dezvoltării personale și sociale a indivizilor și tinerilor din cadrul societății arabe.

METODOLOGIE

Această lucrare utilizează o abordare de cercetare calitativă, bazându-se pe o gamă variată de surse textuale pentru a explora tema în profunzime. Metodologia include o analiză a literaturii academice, publicațiilor oficiale online, precum rapoarte guvernamentale și instituționale, precum și articole din presa israeliană, atât în limba engleză, cât și în limba ebraică. Această diversitate și bilingvism al surselor permit o analiză mai nuanțată și contextualizată a fenomenului studiat.

EDUCAȚIA NON-FORMALĂ ÎN ISRAEL

În ultimii ani, educația non-formală din Israel a beneficiat de o atenție sporită, datorită rolului său în oferirea de valori esențiale, competențe, oportunități și sprijin comunitar pentru tineri. Cu toate acestea, au fost exprimate îngrijorări cu privire la accesul inegal la programele extracurriculare și impactul acestora asupra eforturilor de îmbunătățire a

condițiilor economice în comunitățile defavorizate. În consecință, se observă un interes tot mai mare pentru consolidarea acestui domeniu, pentru creșterea accesibilității programelor și asigurarea acoperirii acestora în întreaga țară (Schneider & Shoham, 2017).

Educația non-formală din Israel reprezintă un sistem educațional important care funcționează în paralel cu educația formală. Ea include o varietate de activități și organizații care vizează dezvoltarea abilităților sociale, morale și personale ale copiilor și adolescenților. În ciuda importanței sale, în prezent nu există o autoritate guvernamentală care să fie responsabilă cu formularea unei politici în acest domeniu și nici o cerință legală de a o furniza întregii populații.

Educația non-formală cuprinde o gamă largă de inițiative și activități, variind în funcție de obiective, conținut și surse de finanțare. Această diversitate permite adaptarea la nevoi variate, dar în același timp generează suprapuneri și confuzie. Această situație impune nevoia de planificare și reorganizare, pentru a dezvolta domeniul într-un mod structurat (Haj-Yahya & Rudnitzky, 2018).

EDUCAȚIA NON-FORMALĂ ÎN SOCIETATEA ARABĂ DIN ISRAEL

Începând cu mijlocul anilor 1990, diverse organizații din cadrul societății arabe din Israel au început să acorde o atenție sporită domeniului educației non-formale în rândul populației arabe. Anvergura activităților desfășurate de aceste organizații a depășit inițiativele lansate în acest domeniu de către statul Israel.

Există mai multe tipuri de organizații care activează în societatea arabă în domeniul educației non-formale:

- ONG-uri arabe, care urmăresc promovarea intereselor populației arabe și sprijinirea dezvoltării identității sale ca minoritate națională;
- ONG-uri generale, care lucrează cu populații subreprezentate – de exemplu, organizația „Aluma”, asociată cu kibbutzuri religioase evreiești, care promovează programe menite să crească accesul la învățământul superior în 60 de localități arabe;
- ONG-uri mixte – inițiative și organizații care promovează întâlniri interculturale între diverse grupuri din societatea israeliană, prin activități comune în domenii precum sportul, științele și muzica (ex. Givat Haviva, Beit HaGefen și Israel Tennis Centers);
- ONG-uri locale arabe, care își propun să sprijine și să împuternicească populațiile arabe dintr-un

oraș sau o regiune specifică (Haj-Yahya & Rudnitzky, 2018).

Până în anul 2016, tinerii arabi din Israel nu aveau acces la un cadru educațional non-formal structurat, care să acopere întreaga perioadă de la copilărie până la liceu. Educația non-formală în autoritățile locale arabe se confrunta cu provocări semnificative, în principal din cauza lipsei de finanțare și resurse. Activitățile erau limitate ca amploare și depindeau adesea de inițiative locale sau ONG-uri care funcționau fără un sprijin guvernamental adecvat. În multe cazuri, lipsa infrastructura necesară pentru desfășurarea acestor activități – precum centre de tineret sau facilități comunitare.

Majoritatea activităților erau desfășurate de organizații ale societății civile, care însă nu puteau răspunde nevoilor întregii populații. Absența coordonării între autoritățile locale, ministerele guvernamentale și organizațiile implicate în educația non-formală a împiedicat dezvoltarea unor programe educaționale cuprinzătoare, la scară largă. În consecință, educația non-formală nu a reușit să își valorifice potențialul de instrument eficient pentru promovarea integrării sociale și economice a societății arabe.

Hotărârile guvernamentale referitoare la societatea arabă din Israel – de la Rezoluția 922 din 2016 până la actuala Rezoluție 550 – au evidențiat importanța educației non-formale în promovarea dezvoltării sociale și educaționale în comunitățile arabe (Injaz, 2024).

În decembrie 2015, guvernul israelian a adoptat Rezoluția 922, având ca scop promovarea dezvoltării economice a societății arabe printr-un plan bugetar pe cinci ani, destinat perioadei 2016–2020. Obiectivul era reducerea discrepanțelor dintre populația evreiască și cea arabă și consolidarea autorităților locale arabe. Această rezoluție a reprezentat un punct de cotitură în politica față de educația non-formală, urmărind transformarea acestui domeniu, anterior marginalizat, într-unul instituționalizat și bine finanțat, gestionat de o echipă guvernamentală dedicată și cu un buget de 650 de milioane NIS pentru cinci ani.

Un domeniu anterior neglijat, care nu beneficia de o atenție semnificativă din partea autorităților locale arabe, s-a transformat într-un sector finanțat corespunzător, cu potențialul de a genera schimbări substanțiale în societatea arabă din Israel (Haj-Yahya & Rudnitzky, 2018).

REZOLUȚIA 922

Această rezoluție face parte dintr-un plan pe cinci ani pentru dezvoltarea economică a localităților

arabe în perioada 2016–2020. Este considerată un moment de referință în politica guvernamentală privind societatea arabă din Israel. Ea a alocat resurse semnificative pentru educația non-formală în cadrul autorităților locale arabe din Israel.

Înainte de adoptarea Rezoluției 922, exista un decalaj semnificativ între nivelul de dezvoltare al educației non-formale în societatea arabă și cea evreiască. Puține resurse erau alocate pentru educația non-formală în comunitățile arabe, majoritatea fondurilor fiind direcționate spre educația formală. Educația non-formală era desfășurată în principal de organizații filantropice sau ale societății civile, cum ar fi mișcările de tineret. Rezoluția 922 a marcat o schimbare majoră în recunoașterea de către guvern a importanței educației non-formale pentru societatea arabă din Israel. Documentul conturează un plan de promovare a educației non-formale în comunitățile arabe, prin reformarea metodelor de finanțare și dezvoltarea unor noi programe educaționale. De asemenea, rezoluția a garantat egalitatea finanțării educației non-formale în localitățile arabe în raport cu restul populației (Haj-Yahya et al., 2021).

Planul 922 a alocat un buget substanțial de 650 de milioane NIS pentru îmbunătățirea educației non-formale în societatea arabă – un domeniu relativ neglijat anterior. Acest plan a urmărit extinderea activităților educaționale desfășurate în școli, în cadrul autorităților locale arabe, al organizațiilor societății civile și al centrelor comunitare, având ca scop crearea de oportunități egale pentru copiii și tinerii arabi. Măsurile incluse:

- înființarea de centre de tineret și activități recreative pentru copii și adolescenți;
- dezvoltarea de programe de îmbogățire educațională, cluburi și activități extracurriculare;
- integrarea de educatori și consilieri proveniți din comunitatea arabă.

Planul a avut ca obiectiv și promovarea egalității de șanse prin abordarea nevoilor grupurilor dezavantajate din societatea arabă – inclusiv femei, tineri aflați în situații de risc și persoane cu nevoi speciale – prin intermediul programelor extracurriculare (Haj-Yahya & Rudnitzky, 2018).

Deficiențe și eșecuri ale Planului 922

Planul 922 s-a confruntat cu numeroase obstacole structurale, precum: lipsa terenurilor publice, dificultăți în planificare și construcție, absența unor planuri urbanistice aprobate, dificultăți de colaborare între ministerele guvernamentale și autoritățile locale, precum și un sistem de bugetare care a îngreunat utilizarea fondurilor de către autoritățile locale arabe din Israel (Ilan, 2021).

De asemenea, nepotrivirea culturală a reprezentat un impediment major în implementarea cu succes a planului. Multe dintre programele educaționale au fost traduse din ebraică în arabă fără o adaptare corespunzătoare la contextul cultural specific societății arabe din Israel. În plus, nu a existat o agenție centrală care să conducă și să coordoneze domeniul educației non-formale (Haj-Yahya & Rudnitzky, 2018).

REZOLUȚIA 550

Planul 922, care s-a încheiat în 2021 cu un succes limitat, a fost urmat de Planul 550, lansat în octombrie 2021. Acesta este un plan pe cinci ani pentru dezvoltarea socio-economică a societății arabe pentru perioada 2022–2026, cu un buget estimat la aproximativ 30 de miliarde NIS. Scopul său este de a depăși barierele identificate în Planul 922 și de a reduce decalajele, inclusiv în domeniul educației non-formale.

Unul dintre obiectivele principale ale Planului 550 este întărirea autorităților locale arabe și îmbunătățirea accesului acestora la resursele guvernamentale. Reprezentanți ai societății arabe au fost implicați în procesul de planificare a acestui plan.

Planul 550 a îmbunătățit calitatea educației non-formale în autoritățile locale arabe din Israel prin alocarea de resurse pentru dezvoltarea de activități educaționale în afara curriculumului formal, precum cursuri și ateliere. Obiectivul a fost reducerea decalajelor educaționale și oferirea de instrumente elevilor pentru a-i sprijini în procesul de integrare în societate și pe piața muncii.

Rezoluția s-a concentrat pe:

- dezvoltarea de programe adaptate nevoilor societății arabe în colaborare cu autoritățile locale;
- crearea de noi oportunități pentru dezvoltarea abilităților sociale și personale ale elevilor;
- implicarea semnificativă a autorităților locale arabe în procesul de educație non-formală, ca rezultat direct al acestui plan (Klor et al., 2022).

IMPORTANȚA EDUCAȚIEI NON-FORMALE ÎN SOCIETATEA ARABĂ DIN ISRAEL

În ultimii ani, societatea arabă din Israel a cunoscut transformări sociale și economice semnificative, care au dus la o mai mare libertate de exprimare și la extinderea oportunităților de petrecere a timpului liber. În paralel cu aceste evoluții, se resimte o nevoie tot mai acută pentru un cadru educațional comunitar care să sprijine aceste procese și să

încurajeze un dialog deschis și constant între copii, tineri, părinți și cadre educaționale.

Educația non-formală joacă un rol important în acest context. Prin varietatea sa de activități, ea contribuie la dezvoltarea competențelor personale și întărește încrederea și abilitățile participanților în cadrul propriilor comunități (Haj-Yahya & Rudnitzky, 2018).

Educația non-formală are un rol complementar esențial în societatea arabă din Israel, mai ales în condițiile în care sistemul educațional formal nu reușește să răspundă în mod echitabil tuturor nevoilor. Programele non-formale oferă învățare flexibilă și activități de îmbogățire care sprijină dezvoltarea de abilități și oferă oportunități care nu sunt întotdeauna disponibile în sistemul formal. Astfel, contribuie la reducerea decalajelor educaționale.

În plus, educația non-formală:

- întărește identitatea culturală și națională a tinerilor arabi;
- încurajează angajamentul social și cetățenia activă;
- servește ca instrument semnificativ pentru abordarea provocărilor economice, sociale și culturale din cadrul societății arabe;
- creează cadre educaționale care promovează valori, abilități de viață și dezvoltare personală și socială (Haj-Yahya et al., 2021).

Domeniile în care contribuția educației non-formale este deosebit de valoroasă includ:

- Reducerea inegalităților sociale – prin oferirea de oportunități egale pentru dezvoltare personală și socială, în special pentru populațiile defavorizate și tinerii aflați în situații de risc (Haj-Yahya & Rudnitzky, 2018);
- Promovarea valorilor și consolidarea identității culturale – oferind o platformă pentru transmiterea valorilor educaționale și pentru întărirea legăturii cu cultura și tradițiile arabe;
- Crearea de oportunități educaționale – programele non-formale ajung la persoane care altfel nu ar avea acces la educație superioară sau formare profesională;
- Îmbunătățirea abilităților personale și profesionale – precum lucrul în echipă, rezolvarea de probleme și leadership, esențiale atât în viața personală, cât și pentru integrarea pe piața muncii (Cohen-Navot, 2008);
- Dezvoltarea competențelor personale și sociale – cum ar fi empatia, comunicarea, gestionarea conflictelor și colaborarea (Cohen-Navot, 2008);
- Creșterea motivației și a eficacității personale – prin învățare personalizată și experiențe de succes în afara cadrului formal, care sporesc încrederea în sine și motivația în alte domenii, inclusiv în

educația formală („What is non-formal Education?”, 2024);

- Abordarea problemelor sociale – prin activități structurate, educația non-formală contribuie la prevenirea violenței, consumului de droguri și șomajului, încurajând responsabilitatea civică și implicarea în comunitate (Goldart, 2020);
- Pregătirea pentru viața adultă – dezvoltând inițiativă personală, gândire creativă și abilități profesionale necesare pentru continuarea studiilor, integrarea pe piața muncii și participarea activă în societate (Haj-Yahya & Rudnitzky, 2018);
- Consolidarea identității personale și sociale – participarea la activități comune creează legături semnificative între membrii comunității, contribuind la formarea unei identități puternice care onorează patrimoniul cultural local (Mendel-Levi & Artzi, 2016).

EDUCAȚIA NON-FORMALĂ ȘI AUTORITĂȚILE LOCALE ARABE DIN ISRAEL

Rolul autorităților locale în promovarea educației non-formale

Autoritățile locale joacă un rol esențial în facilitarea accesului copiilor și tinerilor la educația non-formală. Prin alocarea de resurse adecvate, acestea pot sprijini implementarea unor programe recreative de calitate, precum centre de tineret, biblioteci și facilități sportive. Cooperarea dintre școli și departamentele municipale contribuie la crearea unui mediu educațional continuu și complementar („What is non-formal Education?”, 2024).

Impactul Planurilor 922 și 550 asupra autorităților locale arabe din Israel

Planul 922 a contribuit la îmbunătățirea competențelor manageriale ale autorităților locale arabe din Israel și a creat noi posturi administrative menite să optimizeze utilizarea bugetului. Planul a sprijinit consolidarea independenței municipale, a susținut inițiative antreprenoriale în educația non-formală și a îmbunătățit colaborarea cu instituțiile guvernamentale (Ilan, 2021).

Deficiențele Planului 922 din perspectiva autorităților locale arabe din Israel

Fondurile alocate prin Planul 922 nu au fost utilizate integral de către autoritățile locale arabe. Cauzele principale includ lipsa de terenuri disponibile, lipsa planurilor urbanistice aprobate, precum și capacitatea redusă a acestor autorități de a

implementa planul. Mai puțin de 50% dintre acțiunile prevăzute au fost finalizate.

Un alt aspect problematic a fost atragerea grupărilor de crimă organizată, care s-au implicat în licații și activități desfășurate de autoritățile locale arabe, odată cu apariția finanțărilor guvernamentale. Discrepanțele dintre autoritățile locale arabe și cele evreiești au rămas semnificative, iar capacitatea de a utiliza bugetele a variat în funcție de forța administrativă a fiecărei autorități. Planul nu a modificat mecanismele de alocare bugetară într-un mod care să permită o finanțare durabilă pentru autoritățile locale arabe (Ilan, 2021).

Impactul Planului 550 asupra educației non-formale în autoritățile locale arabe din Israel

Planul 550 a intensificat implicarea autorităților locale arabe în educația non-formală în mai multe domenii-cheie:

- extinderea activităților educaționale, inclusiv în domeniile științei, tehnologiei, sportului și artelor;
- dezvoltarea infrastructurii educaționale prin modernizarea centrelor comunitare, a centrelor de tineret și a bibliotecilor;
- susținerea inițiativelor locale, prin dezvoltarea de programe adaptate nevoilor specifice ale comunității arabe.

În plus, programul a încurajat:

- colaborarea cu organizațiile locale și ONG-uri;
- promovarea leadershipului local;
- abordarea echitabilă a accesului la activități educaționale, în special pentru populațiile defavorizate.

Planul a consolidat conexiunea dintre elevi și comunitate, transformând educația non-formală într-o componentă centrală a vieții comunitare în orașele și satele arabe (Klor et al., 2022).

PROVOCĂRI ALE EDUCAȚIEI NON-FORMALE ÎN SOCIETATEA ARABĂ DIN ISRAEL

Obstacole interne în cadrul societății arabe: aspecte politice, sociale și culturale

Pe lângă discriminarea instituționalizată și neglijarea sistematică din partea majorității guvernelor israeliene, societatea arabă din Israel se confruntă și cu o serie de bariere interne – de natură politică, socială și culturală – care îngreunează dezvoltarea educației non-formale. Aceste obstacole complică implementarea planurilor guvernamentale și reduc eficiența acestora.

Aspecte social-culturale includ:

- managementul inefficient la nivelul autorităților locale;

- influența excesivă a rețelelor familiale în procesele de guvernare locală;
- numiri neprofesioniste în funcții administrative;
- alocarea resurselor pe baza relațiilor personale, și nu a unor criterii obiective.

Absența unei culturi administrative solide afectează stabilitatea economică a acestor autorități locale (Klor et al., 2022). În plus, proprietatea tribală asupra terenurilor împiedică dezvoltarea infrastructurii și agravează criza critică de terenuri construibile.

Societatea arabă este în continuare una patriarhală, iar inegalitățile de gen rămân adânci, limitând integrarea femeilor în câmpul muncii și afectând astfel stabilitatea economică (Ilan, 2021).

Pe plan profesional, orientarea spre ocupații tradiționale este predominantă, iar afacerile mici sunt concentrate în principal în domeniile comerțului și construcțiilor. O altă provocare majoră o reprezintă corupția în cadrul autorităților locale arabe, unde grupări de crimă organizată influențează sistemul politic local și afectează procesele decizionale (Ilan, 2021; Araf, 2020).

DISCUȚII

Educația non-formală în cadrul autorităților locale arabe din Israel a cunoscut schimbări semnificative în ultimii ani, însă continuă să se confrunte cu numeroase provocări și dificultăți. Aceasta joacă un rol esențial în sistemul educațional din Israel, în special în cadrul autorităților locale arabe. La nivel global și național, educația non-formală a primit o atenție din ce în ce mai mare în ultimii ani, deoarece contribuie la dezvoltarea unor abilități și competențe fundamentale pentru adolescenți, tineri și chiar adulți.

În societatea arabă din Israel, educația non-formală este furnizată prin diverse cadre, precum:

- mișcări de tineret,
- departamente municipale pentru tineret,
- centre culturale,
- programe pentru tineri aflați în situații de risc,
- centre comunitare,
- programe de voluntariat,
- cursuri extracurriculare de îmbogățire,
- activități sportive și artistice.

Cu toate acestea, nivelul de dezvoltare al acestui domeniu în rândul societății arabe rămâne limitat comparativ cu cel din rândul populației evreiești (Haj-Yahya & Rudnitzky, 2018).

Educația non-formală oferă un cadru sigur în care copiii și adolescenții își pot dezvolta abilități precum:

- comunicarea,

- lucrul în echipă,
- leadershipul,
- eficacitatea personală,
- autonomie,
- competențe utile pentru integrarea ulterioară pe piața muncii (Cohen-Navot, 2008).

De asemenea, ajută la combaterea unor probleme sociale precum violența, consumul de droguri și șomajul (Goldart, 2020) și contribuie la integrarea mai eficientă a populației arabe în societatea și economia israeliană. Accentul este pus pe dezvoltarea competențelor precum cunoașterea limbii ebraice, consolidarea leadershipului comunitar și promovarea valorilor democratice.

Până în anul 2016, educația non-formală era, în mare parte, absentă în societatea arabă. Finanțarea acestui sector provenea în principal din partea organizațiilor societății civile și a donațiilor filantropice, fonduri care erau insuficiente pentru a acoperi nevoile populației arabe din Israel (Haj-Yahya & Rudnitzky, 2018). În 2015, a fost aprobată Rezoluția guvernamentală 922, marcând primul moment în care importanța educației non-formale pentru societatea arabă a fost recunoscută oficial. Planul pe cinci ani, destinat reducerii disparităților, a inclus bugete pentru domenii precum infrastructura, ocuparea forței de muncă, locuințele și educația. Cu toate acestea, planul nu și-a atins obiectivele, iar la încheierea sa, a fost adoptată Rezoluția 550, care se derulează până în 2026 (Klor et al., 2022; Bachar et al., n.d.).

Educația non-formală are o importanță deosebită în cadrul societății arabe, mai ales având în vedere statutul socio-economic scăzut al multor membri ai acestei comunități. Mulți părinți nu își permit să susțină financiar activități de îmbogățire personală pentru copiii lor. Unul dintre motivele centrale ale stării precare a educației non-formale în comunitățile arabe este condiția economică a autorităților locale arabe, care se situează printre cele mai joase din punct de vedere al statutului socio-economic. Aceste autorități dispun de resurse financiare limitate, ceea ce îngreunează alocarea de fonduri pentru dezvoltarea educației non-formale – un obstacol major în calea succesului planurilor guvernamentale (Haj-Yahya & Rudnitzky, 2018).

Pe lângă dificultățile financiare, există și alte provocări care frânează dezvoltarea educației non-formale în autoritățile locale arabe, printre care:

- lipsa unei agenții centrale de coordonare și, implicit, absența unei politici coerente;
- infrastructura fizică inadecvată (inclusiv lipsa facilităților speciale pentru educația non-formală);
- deficitul de cadre calificate;
- conținutul programelor neadaptat cultural la specificul societății arabe;

- prezența elementelor infracționale care influențează procesul decizional și controlul resurselor economice în autoritățile locale (Araf, 2020).

În ciuda progreselor înregistrate, este nevoie de investiții suplimentare și de o mai bună coordonare pentru ca educația non-formală să își poată valorifica întregul potențial în reducerea inegalităților și în consolidarea societății arabe. O soluție posibilă ar fi alocarea resurselor proporțional cu situația economică a fiecărei autorități locale.

La nivel local, dezvoltarea programelor de educație non-formală ar putea fi susținută prin utilizarea clădirilor școlare existente. Totuși, provocarea principală rămâne lipsa personalului calificat, ceea ce face necesară o pregătire profesională specializată. În plus, este necesară dezvoltarea de conținuturi adaptate cultural, sub îndrumarea Ministerului Educației. În final, societatea arabă trebuie să traverseze și ea o transformare socială care să susțină dezvoltarea educației non-formale și să o facă accesibilă întregii populații.

CONCLUZII

Educația non-formală oferă un stil de învățare liber și o expresie personală spontană, aspecte pe care educația formală adesea nu le permite. Aceasta este deosebit de importantă pentru minorități și pentru populațiile defavorizate.

Până în anul 2016, educația non-formală din localitățile arabe se confrunta cu provocări majore, în special din cauza lipsei resurselor. Activitățile din acest domeniu erau limitate ca amploare, nu existau infrastructuri sau facilități comunitare adecvate pentru desfășurarea activităților educaționale non-formale. Întregul sector depindea de organizațiile societății civile și ONG-uri, care nu puteau răspunde nevoilor întregii populații arabe din Israel.

Lipsa de coordonare între autoritățile locale, organizațiile implicate și instituțiile guvernamentale a împiedicat educația non-formală să-și atingă potențialul transformator. Rezoluțiile guvernamentale 922 și 550 au recunoscut importanța educației non-formale în dezvoltarea socială, economică și educațională a societății arabe din Israel și au contribuit la avansarea acesteia în localitățile arabe.

Grație bugetelor substanțiale alocate de guvernul israelian, dar și a finanțării proprii, autoritățile locale arabe au început să-și asume responsabilitatea pentru dezvoltarea educației non-formale pe teritoriul lor. Fondurile au fost utilizate pentru a construi și moderniza infrastructura publică, a

angaja și instrui personal, și a crea programe, activități și cluburi în cadrul educației non-formale. Rezoluțiile 922 și 550 au urmărit îmbunătățirea integrării tinerilor arabi în învățământul superior, pe piața muncii și în societate. Educația non-formală permite atingerea acelor persoane care nu sunt integrate în sistemul formal de educație, oferindu-le oportunități de învățare, dezvoltare a competențelor și reducere a comportamentelor infracționale.

În concluzie, educația non-formală în autoritățile locale arabe din Israel reprezintă o provocare majoră, dar totodată un domeniu cu un potențial imens de impact pozitiv asupra tineretului și asupra întregii societăți arabe din Israel. Este nevoie de o abordare sistemică și cuprinzătoare pentru a dezvolta și extinde aceste cadre educaționale.

ENGLISH VERSION

INTRODUCTION

Non-formal Education: Definition, Characteristics, and Importance

There is no single, universally accepted definition of non-formal education, and one of its main characteristics is flexibility – in boundaries, structure, and content – which varies from place to place and from time to time (Mendel-Levi & Artzi, 2016). According to UNESCO (n.d.), non-formal education is "institutionalized, intentional, and planned by an educational authority," and it serves as a supplement, alternative, or complement to formal education within the lifelong learning process of the individual. Since the mid-20th century, there has been increasing interest in non-formal education, partly due to its unique advantages. Non-formal education takes place outside of formal learning settings – such as schools – and is characterized by a free atmosphere, peer communication, and flexibility in institutions and curricula. Learning occurs through action, with experience and experimentation being central components (Haj-Yahya et al., 2021; Maagalim, n.d.). It involves learning through practical experience, interaction with real-life situations, and the acquisition of skills in a natural manner (Cambridge Assessment, 2019).

Some of the prominent characteristics of non-formal education are:

Free choice – the participation in activities is voluntary.

Trial and error – an opportunity to experiment, make mistakes, and learn from them.

A variety of activities – numerous and diverse fields of interest to learn from.

Flexibility – of time, place, and content.

Personalized learning – customized to the needs and interests of the learner.

Focusing on practical skills – real-life uses.

Social learning – learning through collaborative interaction with others.

Lifelong learning – education as a lifelong learning process.

Activities commonly found within the framework of non-formal education include: learning through hobbies, mentoring, online learning, trips, workshops, and independent learning. It is a flexible and enjoyable way to learn and develop oneself outside of the regular educational framework (Cambridge Assessment, 2019).

Non-formal education focuses on the personal, social, and community development of the individual. It takes place in a variety of

environments that are not traditional classrooms – such as community centers, neighborhood projects, youth movements, and personal mentoring. Participation in these activities allows for the acquisition of essential life skills that the formal system does not always provide: the development of communication skills, self-confidence, personal independence, a sense of capability, and opportunities to practice leadership. This importance is especially pronounced when it comes to at-risk children and adolescents, immigrants, and minority groups – for whom non-formal education provides a space for self-expression, a sense of belonging, and of personal success (Cambridge Assessment, 2019). In Israel, non-formal education is an integral part of the education system. It operates both inside and outside of schools – through youth movements, student councils, community centers, and various educational projects.

In the Arab society in Israel, non-formal education plays a significant role in addressing unique challenges. These frameworks provide a genuine opportunity for adolescents to develop, acquire tools for the future, and overcome social barriers (Haj-Yahya et al., 2021).

Comment: This paper adopts the term *non-formal education*, in line with international usage which distinguishes it from informal, unstructured learning processes (UNESCO, n.d.).

PURPOSE

Non-formal education is an important component of the education system in Israel, particularly in the Arab local authorities in Israel. This article examines the role of non-formal education in local authorities within the Arab society in Israel, and in Arab society in general, focusing on the unique challenges facing these authorities in providing complementary educational solutions for young adolescents. The article examines the factors influencing non-formal education within the education system in the Arab society in Israel, how systemic, social, and economic conditions affect the ability of Arab local authorities to develop and operate non-formal educational frameworks, and the impacts of these frameworks on the personal and social development of individuals and youth, in Arab society.

METHOD

This paper utilizes a qualitative research approach, drawing on a range of textual sources to explore the

topic in depth. The methodology includes a review of academic literature, official online publications such as government and institutional reports, and news articles from Israeli media in both English and Hebrew. This diverse and bilingual source base allows for a more nuanced and contextually grounded analysis.

NON-FORMAL EDUCATION IN ISRAEL

In recent years, non-formal education in Israel has received increased attention due to its role in offering youth essential values, skills, opportunities, and community support. However, concerns have been raised about unequal access to afterschool programs and their impact on efforts to improve the economic conditions of disadvantaged communities. As a result, there is growing interest in strengthening this field, making programs more accessible, and ensuring they reach communities across the country (Schneider & Shoham, 2017). Non-formal education in Israel is an important educational system operating alongside formal education. It includes a variety of activities and organizations aimed at developing the social, moral, and personal skills of children and adolescents. Despite its importance, currently there is no governmental authority responsible for shaping a policy in this field, nor is there a requirement to offer it to the entire population. Non-formal education includes a wide range of initiatives and activities, varying in goals, content, and funding sources. While this diversity enables adaptation to different needs, it also leads to overlap and confusion. This situation requires planning and reorganization to advance the field in a structured manner (Haj-Yahya & Rudnitzky, 2018).

Non-formal education in the Arab society in Israel

Since the mid-1990s, organizations in the Arab society in Israel started focusing on the field of non-formal education among the Arab population. The scope of their activities exceeded the scope of the initiatives in this area led by the State of Israel.

There are several types of organizations operating in the Arab society in the field of non-formal education:

Arab NGOs aim to advance the interests of the Arab population and support the development of its identity as a national minority.

General NGOs that work with underrepresented populations—for example, "Aluma," a Jewish religious kibbutz-based organization that promotes programs aimed at increasing access to higher education in 60 Arab localities.

Joint NGOs – Initiatives and organizations promoting intercultural encounters between different groups in Israeli society, focusing on collaborative activities in areas such as sports, science, and music. Examples of such organizations include Givat Haviva, Beit HaGefen, and the Israel Tennis Centers.

Local Arab NGOs – Organizations that aim to empower Arab populations in a specific town or region (Haj-Yahya & Rudnitzky, 2018).

Until 2016, Arab youth in Israel did not have access to a structured non-formal educational pathway from early childhood through high school. Non-formal education in Arab local authorities faced significant challenges, primarily due to a lack of funding and resources. Activities were limited in scope and often relied on local initiatives or NGOs that operated without sufficient government support. In many cases, there was a lack of appropriate infrastructure for non-formal educational activities, such as youth centers or community facilities. Much of the activity was carried out by NGOs and civil society organizations, but these could not meet the needs of the entire population.

The absence of coordination between local authorities, government ministries, and organizations active in the field of non-formal education interfered with the development of comprehensive, large-scale education programs. Consequently, non-formal education was unable to fulfill its potential as an effective instrument for promoting the social and economic integration of Arab society.

Government resolutions concerning Arab society in Israel - from Resolution 922 in 2016 to the current Resolution 550 - have emphasized the importance of non-formal education in promoting both social and educational development within Arab communities (Injaz, 2024).

In December 2015, the Israeli government adopted Resolution 922, aimed at promoting the economic development of Arab society through a five-year budget plan for 2016-2020. The goal was to reduce the gaps between the Jewish and Arab populations and strengthen Arab local authorities. This resolution marked a turning point in the policy towards non-formal education, with the aim of transforming non-formal education in Arab society into an institutionalized, resource-rich field, operated through a dedicated government task force and a budget of 650 million NIS for five years. What had been an overlooked field, with little attention from Arab local authorities, became a well-funded sector with the potential to make significant change in the Arab society in Israel (Haj-Yahya & Rudnitzky, 2018).

RESOLUTION 922

This resolution is part of a five-year plan for the economic development of Arab localities for the years 2016–2020. It is considered a milestone in government policy towards Arab society in Israel. It allocated significant resources to non-formal education in the Arab local authorities in Israel.

Before to the adoption of Resolution 922, there was a significant gap between the development of non-formal education in Arab society in Israel and Jewish society. Few resources were allocated to non-formal education in Arab communities, with most funds directed towards formal education. Non-formal education was mainly run by philanthropic or civil society organizations, such as youth movements.

Resolution 922 marked a shift in the government's recognition of the importance of non-formal education for Arab society in Israel. It outlines a plan to promote non-formal education in Arab communities by reforming funding methods and developing new education programs. The resolution also ensures that the funding for non-formal education in these localities will be equal to that of the general population (Haj-Yahya et al., 2021).

Plan 922 allocated a significant budget of 650 million NIS to improve non-formal education in Arab society, a field that had been relatively neglected before. It focused on expanding activities in schools, Arab local authorities in Israel, civil society organizations, and community centers, aiming to create equal opportunities for Arab children and youth. This included the establishment of youth centers and recreational activities for children and adolescents, the development of educational enrichment programs, clubs, and after-school activities, and the integration of educators and counselors from the Arab community. The plan also aimed to promote equal opportunities by addressing the needs of disadvantaged groups in Arab society, including women, at-risk youth, and individuals with special needs through extracurricular programs (Haj-Yahya & Rudnitzky, 2018).

The implementation of Resolution 922 faced many difficulties and is considered a partial or complete failure.

Disadvantages and Failures of Plan 922

Plan 922 encountered structural obstacles such as a lack of public land, planning and construction difficulties, absence of approved master plans, Difficulties in collaboration between government ministries and local authorities, and a budgeting system that made it difficult for Arab local

authorities in Israel to utilize the funds (Ilan, 2021). Cultural discrepancy was also an obstacle to the success of the plan. Most education programs were translated from Hebrew to Arabic without proper adjustment to the cultural needs of Arab society in Israel. Additionally, there is no central agency leading and coordinating the field of non-formal education (Haj-Yahya & Rudnitzky, 2018).

RESOLUTION 550

Plan 922, which ended in 2021 with limited success, was replaced by Plan 550, launched in October 2021. Plan 550 is a five-year plan for socio-economic development in Arab society for the years 2022-2026, with a budget of approximately 30 billion NIS. It aims to address the barriers identified in Plan 922 and focuses on reducing gaps, also in the field of non-formal education. One of its main goals is to strengthen Arab local authorities and improve their access to government resources. Representatives from Arab society were involved in the planning of the plan. Resolution 550 improved the quality of non-formal education in Arab local authorities in Israel by allocating resources for the development of educational activities outside the formal curriculum, such as classes and workshops. The goal was to reduce educational gaps and provide students with tools to help them integrate into society and the job market. The resolution focused on developing programs tailored to the needs of Arab society in collaboration with local authorities, creating new opportunities for students to develop social and personal skills. The involvement of local Arab authorities in non-formal education significantly increased as a result of this resolution (Klor et al., 2022).

THE IMPORTANCE OF NON-FORMAL EDUCATION IN THE ARAB SOCIETY IN ISRAEL

In recent years, Arab society in Israel has been undergoing social and economic changes, leading to greater freedom of expression and expanded leisure opportunities. Alongside these developments, there is a growing need for a community-based educational framework that can support the process and encourage open, ongoing dialogue among children, youth, parents, and educators. Non-formal education plays an important role in this context, through a variety of activities, it helps develop personal skills and strengthens the confidence and

abilities of participants within their communities (Haj-Yahya & Rudnitzky, 2018).

Informal education plays an important and complementary role in Arab society in Israel, especially in light of the existing gaps in the formal education system. It offers flexible learning and enrichment programs that help develop skills and provide opportunities not always available in formal education, thereby helping to reduce educational gaps. In addition, it strengthens the cultural and national identity of Arab youth and encourages social engagement and active citizenship. Moreover, informal education serves as a meaningful tool for addressing economic, social, and cultural challenges in the Arab society. It creates educational framework that promote values, life skills, and personal and social development (Haj-Yahya et al., 2021).

There are several fields in which the contribution of non-formal education to Arab society is significant. These fields not only reflect the existing gaps but also highlight the potential of non-formal education to significantly transform children, youth, and entire communities

Reducing social gaps.

Non-formal education helps reduce social and economic gaps by providing equal opportunities for personal and social development, particularly for disadvantaged populations and at-risk youth, through offering frameworks where they can acquire skills that will help them integrate into society (Haj-Yahya & Rudnitzky, 2018).

Promoting values and strengthening cultural identity.

Non-formal education offers a platform to convey educational values while enhancing the cultural and national identity of Arab youth. It preserves ties to Arab culture and traditions, helping young individuals develop a deeper sense of belonging.

Enabling Educational Opportunities. Non-formal programs often reach people who don't have access to higher education or job training. This helps them find new ways to grow personally and gain skills for the future.

Improving Personal and Professional Skills. Non-formal education enables the acquisition of practical skills such as teamwork, problem-solving, and leadership, all of which are important skills for integration into the workforce and for personal life. (Cohen-Navot, 2008).

Developing Personal and Social Skills. Non-formal education promotes the development of

personal and social skills such as teamwork, problem-solving, conflict resolution, and empathy. These experiences strengthen participants both personally and professionally (Cohen-Navot, 2008).

Enhancing Self-Efficacy and Motivation. Non-formal frameworks offer personalized learning and increase participants' sense of self-efficacy and confidence. Successes in activities outside formal settings strengthen motivation in other areas, including formal education ("What is non-formal Education?", 2024).

Addressing Social Issues

Through structured activities, non-formal education helps address significant issues in Arab society in Israel, such as violence, drug use, and unemployment. It promotes awareness, encourages civic responsibility, and opens doors to community engagement and volunteering (Goldart, 2020).

Preparing for Adult Life

Non-formal education provides youth with important tools for the future by fostering professional skills, creative thinking, and personal initiative. It prepares them for higher education, the job market, and active social participation (Haj-Yahya & Rudnitzky, 2018).

Reinforcing individual and Social Identity

Taking part of joint activities creates meaningful connections among community members. This help participants shape their personal and social identity while honoring their heritage and local culture (Mendel-Levi & Artzi, 2016).

NON-FORMAL EDUCATION AND ARAB LOCAL AUTHORITIES IN ISRAEL

The Role of Local Authorities in Advancing Non-Formal Education

Local authorities play a key role in providing access to non-formal education for children and youth. By allocating resources, they can support quality recreational programs such as youth centers, libraries, and sports facilities. Collaboration between schools and municipal departments helps create an ongoing and complementary learning environment ("What is non-formal Education?", 2024).

The impact of Plans 922 and 550 on the Arab local authorities in Israel

Plan 922 enhanced the managerial skills of Arab local authorities in Israel and created new job

positions to optimize budget use. The plan helped enhancing the municipal independence of the Arab local authorities, supported entrepreneurial initiatives in non-formal education, and improved collaboration with government agencies (Ilan , 2021).

Drawbacks of Plan 922 from the perspective of the Arab local authorities in Israel

The budgets allocated by Plan 922 were not fully used by the Arab local authorities. This was due to issues like a lack of land and plans, as well as the limited ability of the authorities to carry out Plan 922. Less than 50% of the actions defined in the plan were completed. Additionally, the governmental funding attracted organized crime groups, who became involved in tenders and activities of the local Arab authorities. The gap between Arab and Jewish local authorities remained large, and the ability to use the budgets depended on the strength of each Arab local authority. The plan did not change the budget allocation mechanisms in a way that would allow for permanent funding for Arab authorities.(Ilan , 2021).

The impact of Plan 550 on non-formal education in Arab local authorities in Israel

Plan 550 strengthened the involvement of Arab local authorities in non-formal education in several key areas: expanding educational activities such as science, technology, sports, and arts; developing educational infrastructure by upgrading community centers, youth centers, and libraries; and fostering local initiatives to develop programs tailored to the unique needs of the Arab community. Additionally, cooperation with local organizations and NGOs, promoting local leadership, and an equitable approach helped make educational activities accessible to all students, especially disadvantaged populations. The program strengthened the connection between students and the community, making non-formal education a central part of community life in Arab cities and villages (Klor et al., 2022).

CHALLENGES FACING NON-FORMAL EDUCATION IN ARAB SOCIETY IN ISRAEL

Internal obstacles in Arab society: Political, social, and cultural aspects

Alongside institutionalized discrimination and neglect by most Israeli governments, there are also internal barriers within Arab society—political, social, and cultural - hindering its development.

These barriers complicate the implementation of government plans.

Social-cultural aspects include ineffective management in local authorities, familial influence in governance, unprofessional appointments, and the use of resource allocation based on personal relations rather than objective criteria. The lack of proper administration tradition undermines the economic stability of these authorities (Klor et al., 2022). Additionally, the clan-based ownership of land prevents infrastructure development and worsens the critical shortage of land.

Arab society is patriarchal, with significant gender gaps that interfere with the integration of women into the workforce and impact economic stability (Ilan, 2021).

In the work field, Arab society tends to focus on traditional professions, with small businesses primarily centered in commerce and construction. Another challenge is the corruption in Arab local authorities in Israel, where organized crime interferes with the local political system and affects decision-making processes (Ilan, 2021; Araf, 2020).

DISCUSSION

Non-formal education in Arab local authorities in Israel has undergone significant changes in recent years, but it still faces many challenges and difficulties. Non-formal education plays a crucial role in education in Israel, particularly in Arab local authorities. Non-formal education has been receiving more and more attention in recent years worldwide and in Israel, as It helps develop essential skills and abilities in teenagers, young adults, and even older individuals. In the Arab society in Israel, non-formal education is provided through various frameworks such as youth movements, municipal youth departments, cultural centers, programs for at-risk youth, community centers, volunteer programs, extracurricular enrichment classes, and sports and arts activities. However, the level of development in this field within Arab society is still limited compared to Jewish society (Haj-Yahya & Rudnitzky, 2018).

Non-formal education is a safe framework where children and adolescents can develop skills such as communication, teamwork, and leadership, develop self-efficacy, acquire abilities and skills that will empower them, and gain tools that will help them enter and integrate into the labor market in the future (Cohen-Navot, 2008). Non-formal education also helps address issues such as violence, drug use, or unemployment (Goldart, 2020), and plays a significant role in improving the integration of the

Arab population in Israel into Israeli society and economy, with an emphasis on developing skills like knowledge of the Hebrew language, empowering community leadership, and promoting democratic values.

Before 2016, non-formal education was largely absent in Arab society. The funding in this field came primarily from civil society organizations and philanthropic donations, which were insufficient to meet the needs of the Arab population in Israel (Haj-Yahya & Rudnitzky, 2018).. In 2015, government resolution 922 was approved, marking the first time the importance of non-formal education in Arab society received official recognition. The five-year plan, aimed at reducing gaps, included budgets for areas such as infrastructure, employment, housing, and education. However, the plan did not meet its objectives, and upon its completion, a decision was made to launch a follow-up plan, Resolution 550, which is set to run until 2026. (Klor et al., 2022; Bachar et al., n.d.).

Non-formal education holds significant importance in Arab society, especially due to the low socio-economic status of many members of the community. Many parents struggle to afford private enrichment activities for their children. One of the key reasons for the poor state of non-formal education in Arab society is the economic condition of Arab local authorities, which are ranked among the lowest in terms of social and economic status. These authorities have limited financial resources, making it difficult for them to allocate funds for developing non-formal education in their jurisdictions - an issue that hinders the success of the government plan. (Haj-Yahya & Rudnitzky, 2018). In addition to financial issues, there are several other challenges that delay the development of non-formal education in Arab local authorities. The absence of a central coordinating agency leads to a lack of policy coordination. There are also inadequate physical infrastructures, such as suitable facilities for conducting activities within special education (Ilan, 2021). Moreover, there is a shortage of non-formal frameworks and qualified personnel. Most existing programs are not culturally adapted to Arab society. Additionally, social and cultural barriers, combined with the influence of criminal elements seeking to control decision-making and economic resources in Arab local authorities in Israel, further disrupt progress (Araf, 2020).

Despite the progress made, there is a need in further investment and coordination to realize the potential of non-formal education in reducing disparities and strengthening Arab society. A possible solution to the issue of local authorities' self-funding is to allocate resources according to their economic

status. At the local level, non-formal education programs can be promoted in each community by using existing school buildings. The main challenge is the shortage of trained professionals, making specialized training essential. Additionally, there is a need to develop culturally adapted content by the Ministry of Education. Finally, Arab society must also undergo social changes that will support the development of non-formal education so it will become available for the entire population.

CONCLUSIONS

Non-formal education provides a free learning style and spontaneous personal expression that formal education does not allow. Non-formal education is especially important for minorities and disadvantaged populations. Until 2016, non-formal education in Arab localities faced significant challenges, mainly due to a lack of resources. The activities in non-formal education were limited in scope, there were no suitable infrastructures or community facilities for carrying out non-formal education activities. Non-formal education relied on civil society organizations and NGOs, which were unable to serve the entire Arab population in Israel. There was a lack of coordination between local authorities, organizations, and the government, which prevented non-formal education from fulfilling its potential. Government resolutions 922 and 550 recognized the importance of non-formal education in the social, economic, and educational development of Arab society in Israel. These resolutions contributed to advancing non-formal education in Arab localities. With the large budgets from the Israeli government and their own funding, local authorities in Arab communities took responsibility for improving non-formal education in their municipalities. They used the funds to build and upgrade public infrastructure, hire and train staff, and create non-formal education programs, activities, and clubs. Resolutions 922 and 550 aimed to improve the integration of young Arabs into academia, the job market, and society. Non-formal education helps reach individuals outside formal education, allowing them to learn, acquire skills, and reduce criminal behavior.

In conclusion, non-formal education in Arab local authorities in Israel represents a significant challenge but holds immense potential for positive impact on youth and young people, and on the Arab society in Israel as a whole. A systemic and comprehensive approach is needed to develop and expand these frameworks.

REFERENCES

- [1] Araf, S. (2020, January 14). How Arab local authorities became a goldmine for criminal organizations. *Mekomit*.
<https://www.mekomit.co.il/-פשע-מאורגן-רשויות-מקומיות>
- [2] Bachar, S., De-Malach, E., & Miari, S. (n.d.). Analysis of the implementation of the Five-Year Plan for the Economic Development of the Arab Population within the Framework of Government Resolution 922: Budgets, Achievements, and Barriers. *Bank of Israel*.
<https://boi.org.il/media/4col0wgj/-הערכת-תוכנית-922-מלא-20240603>
- [3] Cambridge Assessment. (2019). Formal, non-formal, and informal learning: What are they and how can we research them? *Cambridge Assessment*.
<https://www.cambridgeassessment.org.uk/Images/665425-formal-non-formal-and-informal-learning-what-are-they-and-how-can-we-research-them-.pdf>
- [4] Cohen-Navot, M. (2008). Leisure time activities and informal education in E. Rekhes & A. Rudnitzky (Eds.), *Arab Youth in Israel: Caught between Prospects and Risk* (pp. 75-83). Tel Aviv University, Moshe Dayan Center.
<https://dayan.org/sites/default/files/inline-files/arab%20youth%20in%20israel%202008.pdf>
- [5] Goldart, M. (2020, December). Informal Education. *Lexi-Kaye*, 14, 22-26. ISSN (online) 2664-7397.
<https://kaye.ac.il/wp-content/uploads/2020/11/%D7%A7%D7%A9%D7%A1%D7%A7%D7%A9%D7%A9-14-26-11-2020.pdf>
- [6] Hadad Haj-Yahya, N., Saif, A., Kaliner-Kasir, N., & Fargeon, B. (2021). Education in the Arab Society: Disparities and Signs of Change. A Master Plan for Promoting Employment in Arab Society. *Policy Research*, 159, Israel Democracy Institute, The Portland Trust.
<https://www.idi.org.il/media/15620/education-in-arab-society-disparities-and-signs-of-change.pdf>
- [7] Haj-Yahya, N., & Rudnitzky, A. (2018). Non-formal Education in Arab Society in Israel: Vision and Reality. *The Israel Democracy Institute*.
<https://www.idi.org.il/media/10518/non-formal-education-in-arab-society-in-israel-vision-and-reality.pdf>
- [8] Injaz. (2024, February 11). Maintaining the development of informal education in Arab society – Prevent cuts in education. *Injaz Center for Professional Arab Local Governance*.
<https://inzaz.org.il/wp-content/uploads/2024/02/-לשמור-על-התפתחות-החינוך-הבלתי-פורמלי-בחברה-הערבית>
- [9] Ilan, S. (2021, August 16). Even billions will not help the Arab sector without structural change. *Calcalist*.
https://www.calcalist.co.il/local_news/article/hyhsxaugk
- [10] Klor, E., Lavie, E., Elran, M., Wattad, M., & Fadlon, T. (November, 2022). Five-year plans for the development of Arab society in Israel: Summary of Plan 922 and lessons for the new Five-Year Plan 550. *Institute for National Security Studies*.
https://www.inss.org.il/he/wp-content/uploads/sites/2/2023/01/Fadlon_etal.pdf
- [11] Mendel-Levi, N., & Artzi, I. (Eds.). (2016). Informal education for children, youth, and young adults in Israel: Testimonies from the field and summary of a learning process. *The Israel Academy of Sciences and Humanities, Jerusalem*.
<https://education.academy.ac.il/SystemFiles/23007.pdf>
- [12] Schneider, A., & Shoham, L. (2017, July). Informal education in Israel's Arab society: From an overlooked field to a government priority. *Inter-Agency Task Force on Israeli Arab*.
<https://www.iataskforce.org/wp-content/uploads/2024/02/resource-1528-1.pdf>
- [13] UNESCO. (n.d.). Non-formal education. *UNESCO Institute for Statistics*. Retrieved from
<https://uis.unesco.org/en/glossary-term/non-formal-education>
- [14] What is informal education? (2024, October 1). *Planet Nana*.
<https://planetnana.co.il/what-is-informal-education/>
- [15] What is Non-Formal Education – Expanding the Circle of Knowledge (n.d.). Maagalim.
מה-זה-חינוך-בלתי-פורמלי-מרחיבים-את-מעגל-הידע/
<https://www.maagalim.org/>